

Betreft : Mw. J.J. Jager

Ecologisch Kennis Centrum B.V.
't Achterom 9 A
5491 XD SINT-OEDENRODE

Datum   Ons nummer   Uw kenmerk
30 december 2009   200808723/1/M1   JJ/05128/B

Onderwerp   Behandelend ambtenaar
LEEK / HOOFDSTRAAT 101-1   M.E. Walsmit-Genemans
VERWERKEN EN SCHEIDEN VAN   070-4264568
STEENACHTIGE MATERIALEN EN
BOUW- EN SLOOPAFVAL

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Jager Onroerend Goed en Beheer B.V., gevestigd te Midwolde, gemeente Leek,
2. de vereniging Dorpsvereniging Midwolde-Pasop, gevestigd te Midwolde, gemeente Leek,
3. prof. dr. E.O. de Brock en anderen, wonend te Leek en Midwolde, gemeente Leek,
4. R.J.E.M. Fassaert en anderen, wonend te Leek en Midwolde, gemeente Leek,
5. J.J. Jager, wonend te Midwolde, gemeente Leek, appellanten,

en

het college van gedeputeerde staten van Groningen,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 oktober 2008 heeft het college aan de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Jager Onroerend Goed en Beheer B.V. (hierna: Jager B.V.) een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4, eerste lid, van de Wet milieubeheer voor de duur van tien jaar verleend voor een inrichting voor onder meer het breken en zeven van steenachtige materialen en het sorteren, bewerken en verwerken van bouw- en sloopafval aan de Hoofdstraat 101/1 te Midwolde, gemeente Leek. Dit besluit is op 27 oktober 2008 ter inzage gelegd.

Tegen dit besluit hebben Jager B.V. bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 3 december 2008, de vereniging Dorpsvereniging Midwolde/Pasop (hierna: Dorpsvereniging Midwolde) bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 5 december 2008, J.J. Jager (hierna: Jager) bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 6 december 2008, R.J.E.M. Fassaert en anderen (hierna: Fassaert e.a.) bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 7 december 2008, en prof. dr. E.O. de Brock en anderen (hierna: de Brock e.a.) bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 8 december 2008, beroep ingesteld. Jager B.V. heeft haar beroep aangevuld bij brief van 22 december 2008. Dorpsvereniging Midwolde heeft haar beroep aangevuld bij brief van 3 januari 2009. De Brock e.a. hebben hun beroep aangevuld bij brief van 4 januari 2009. Fassaert e.a. en Jager hebben hun beroep aangevuld bij brieven van 5 januari 2009.

Het college van gedeputeerde staten van Groningen (hierna: het college) heeft een verweerschrift ingediend.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft desverzocht een deskundigenbericht uitgebracht.

De Brock e.a., Dorpsvereniging Midwolde, het college en Jager B.V. hebben hun zienswijze daarop naar voren gebracht.

Het college, Dorpsvereniging Midwolde, de Brock e.a., Fassaert e.a., Jager B.V. en Jager hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 27 oktober 2009, waar Jager B.V., vertegenwoordigd door mr. B. Koolhaas, advocaat te Amsterdam, ing. G. Kroese, ing. K.D. Stroop, K. Vegter, en N.E.F. Damsma, Dorpsvereniging Midwolde, vertegenwoordigd door ir. H.J. Smits, de Brock e.a., vertegenwoordigd door prof.dr. E.O. de Brock, Fassaert e.a., vertegenwoordigd door ing. M.H. Middelkamp en A.G. van Kempen, en het college, vertegenwoordigd door mr. N.J. Lobbezoo-Vermaak, H.J. Bakker, H.L. Halsema en F. Scholtens. Voorts is verschenen het college van burgemeester en wethouders van Leek vertegenwoordigd door E.D. Reijnen en D.K. Bronsema.

2. Overwegingen

Intrekken beroepsgronden

2.1. Ter zitting heeft het college zijn betoog ingetrokken inzake het niet in de zienswijzen naar voren brengen van gronden door de Brock e.a. over het Nationaal Milieubeleidsplan en door Fassaert e.a. betreffende het ontbreken van stukken bij de terinzagelegging en de grens van de inrichting. De Brock e.a. hebben hun beroepsgrond inzake de luchtkwaliteit ingetrokken.

Algemeen

2.2. De activiteiten van de inrichting betreffen het breken en zeven van steenachtige materialen en het sorteren, bewerken en verwerken van bouw- en sloopafval en stromen die naar aard en samenstelling gelijk zijn aan bouw- en sloopafval. Bij besluit van 18 juli 2006 heeft het college aan Jager B.V. een revisievergunning verleend. Dat besluit is door de Afdeling in haar uitspraak van 8 augustus 2007, nr. 200606603/1 (www.raadvanstate.nl) vernietigd. Bij het thans bestreden besluit is opnieuw op de aanvraag om een vergunning beslist.

Ontvankelijkheid

2.3. Ingevolge artikel 20.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer kan, voor zover hier van belang, een belanghebbende tegen een besluit op grond van deze wet beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

2.3.1. A. de Boer is in de hiervoor genoemde uitspraak van de Afdeling van 8 augustus 2007 vanwege de afstand van zijn woning tot de inrichting niet als belanghebbende als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb aangemerkt bij het toen bestreden besluit betreffende het verlenen van een revisievergunning als bedoeld in artikel 8.4, eerste lid, van de Wet milieubeheer voor de inrichting. De Afdeling ziet geen grond voor het oordeel dat A. de Boer wel als belanghebbende bij het thans bestreden besluit moet worden aangemerkt. Zijn beroep is niet-ontvankelijk.

2.3.2. Ingevolge artikel 6:13 van de Awb, voor zover hier van belang, kan geen beroep worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen als bedoeld in artikel 3:15 naar voren heeft gebracht.

2.3.3. Uit artikel 6:13 van de Awb vloeit voort dat slechts categorieën milieugevolgen als besluitonderdelen aan de orde kunnen worden gesteld waarover een zienswijze naar voren is gebracht, tenzij het niet naar voren brengen van een zienswijze een belanghebbende redelijkerwijs niet kan worden verweten.

2.3.4. Het college betoogt dat de beroepsgronden van de Brock e.a. inzake geurhinder en ongedierte, de beroepsgrond van Dorpsvereniging Midwolde inzake geurhinder en de beroepsgronden van Fassaert e.a. inzake trillinghinder, luchtkwaliteit en het bestemmingsplan niet als zienswijzen naar voren zijn gebracht en dat de beroepen in zoverre niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard.

2.3.5. Dorpsvereniging Midwolde en de Brock e.a. hebben geen zienswijzen naar voren gebracht over geurhinder. De Brock e.a. hebben geen zienswijzen naar voren gebracht over ongedierte. De beroepen van Dorpsvereniging Midwolde en de Brock e.a. dienen in zoverre niet-ontvankelijk te worden verklaard.

2.3.6. Fassaert e.a. hebben zienswijzen naar voren gebracht over luchtkwaliteit en over trillinghinder. Gelet daarop is er geen aanleiding het beroep van Fassaert e.a. in zoverre niet-ontvankelijk te verklaren.

2.3.7. De beroepsgrond inzake de verenigbaarheid met het bestemmingsplan heeft geen betrekking op een besluitonderdeel als hiervoor bedoeld. Artikel 6:13 van de Awb staat dan ook niet in de weg aan het eerst in beroep aanvoeren van deze grond door Fassaert e.a.. Er is gelet daarop evenmin aanleiding het beroep van Fassaert e.a. in zoverre niet-ontvankelijk te verklaren.

Bekendmaking

2.4. Fassaert e.a. betogen dat ten onrechte niet alle omwonenden een niet op naam gestelde kennisgeving van het ontwerpbesluit toegezonden hebben gekregen.

2.4.1. Ingevolge artikel 3:12, eerste lid, van de Awb geeft het bestuursorgaan voorafgaand aan de terinzagelegging in een of meer dag-, nieuws- of huis-aan-huisbladen of op een andere geschikte wijze kennis van het ontwerp. Volstaan kan worden met het vermelden van de zakelijke inhoud.

2.4.2. Deze bepaling houdt niet de verplichting in om in een geval als hier aan de orde mededeling van het ontwerp te doen door niet op naam gestelde kennisgevingen te verspreiden onder omwonenden.

Gelet daarop faalt de beroepsgrond.

Terinzagelegging

2.5. De Brock e.a., Fassaert e.a. en Jager betogen dat ten onrechte niet alle gegevens ter inzage zijn gelegd. De Brock e.a. wijzen in dit verband op het ontbreken van het rapport betreffende het referentieniveau en een nulmetingrapport betreffende de bodem. Ook Jager en Fassaert e.a. betogen dat ten onrechte van belang zijnde bodemrapporten, waaronder het nulmetingrapport, niet ter inzage zijn gelegd. Verder voeren Fassaert e.a. aan dat de ter inzage gelegde tekeningen betreffende de inrichting sterk verkleind en niet leesbaar waren, een aantal stukken in een vreemde taal was gesteld

en het in voorschrift 1.2.1 genoemde ISO-9001-rapport zich niet tussen de stukken bevond.

2.5.1. Ingevolge artikel 3:11, eerste lid, van de Awb legt het bestuursorgaan het ontwerp van het te nemen besluit, met de daarop betrekking hebbende stukken die redelijkerwijs nodig zijn voor een beoordeling van het ontwerp, ter inzage.

2.5.2. Het door de Brock e.a., Jager en Fassaert e.a. bedoelde nulmetingrapport betreft een volgens voorschrift 9.1.1 alsnog over te leggen bodemonderzoek ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem als referentiesituatie. Het vaststellen van de kwaliteit van de bodem is van belang om bij ontmanteling van de inrichting te kunnen vaststellen of en in hoeverre verontreiniging is opgetreden door de activiteiten van de inrichting. Het college heeft zich gelet daarop in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het nulmetingrapport niet nodig is voor een beoordeling van het ontwerp van het besluit. Fassaert e.a. hebben niet duidelijk gemaakt op welke bodemonderzoeken hun betoog verder betrekking heeft.

Het onderzoek naar het referentieniveau is niet aan het bestreden besluit ten grondslag gelegd. Het ISO-rapport is in voorschrift 1.2.1 genoemd als milieuzorgsysteem waarmee de bedrijfsvoering in overeenstemming moet zijn. De stukken in een vreemde taal betreffen informatieve technische gegevens van de mobiele puinbreekinstallatie. Het college heeft zich ook ten aanzien van deze stukken in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat deze niet nodig zijn voor een beoordeling van het ontwerp van het besluit.

De door Fassaert e.a. bedoelde tekeningen betreffen een situatietekening die een schaal heeft van 1:500. Niet is gebleken dat deze tekeningen daardoor of overigens zo onduidelijk zijn dat in strijd is gehandeld met artikel 3:11, eerste lid, van de Awb.

Gezien het vorenstaande is er geen aanleiding voor het oordeel dat de terinzagelegging van het ontwerp van het besluit in strijd met artikel 3:11, eerste lid, van de Awb heeft plaatsgevonden. De beroepsgronden falen.

Volledigheid van de aanvraag

2.6. Fassaert e.a. betogen dat de aanvraag niet voldoet aan het Inrichtingen- en vergunningenbesluit (hierna: het Ivb). Daartoe voeren zij aan dat de aanvraag van 15 februari 2006 op onderdelen is gewijzigd door de aanvulling op de aanvraag van 21 februari 2008. Ook betogen zij dat de aanvraag niet overeenstemt met aan de vergunning verbonden voorschriften.

2.6.1. De Afdeling ziet in hetgeen Fassaert e.a. hebben betoogd geen grond voor het oordeel dat de aanvraag, met inbegrip van de aanvulling van 21 februari 2008, niet voldoet aan de eisen van het Ivb. De enkele omstandigheid dat beide documenten nodig zijn om te kunnen herleiden wat is aangevraagd, is daarvoor niet voldoende. Voorts is in het dictum van het besluit bepaald dat de voorschriften bepalend zijn voor zover de vergunningaanvraag niet in overeenstemming is met de gestelde voorschriften.

De beroepsgrond faalt.

Algemeen toetsingskader

2.6.2. Artikel 8.10, eerste lid, van de Wet milieubeheer bepaalt dat de vergunning slechts in het belang van de bescherming van het milieu kan worden geweigerd. Het tweede lid, aanhef en onder a, van dit artikel bepaalt dat de vergunning in ieder geval wordt geweigerd indien door verlening daarvan niet kan worden bereikt dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Ingevolge artikel 8.11, tweede lid, van de Wet milieubeheer kan een vergunning in het belang van de bescherming van het milieu onder beperkingen worden verleend. Ingevolge het derde lid van dit artikel worden in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu, aan de vergunning de voorschriften verbonden die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast. Uit artikel 8.11, tweede en derde lid, volgt dat de vergunning moet worden geweigerd indien de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken door het stellen van voorschriften en beperkingen niet kunnen worden voorkomen dan wel niet voldoende kunnen worden beperkt.

Bij de toepassing van de hiervoor genoemde bepalingen komt het college een zekere beoordelingsvrijheid toe.

Aanhoudingsplicht

2.7. Fassaert e.a. betogen dat het college de beslissing op de aanvraag had moeten aanhouden omdat de inrichting is gelegen op een terrein als bedoeld in artikel 41 van de Wet geluidhinder en omdat voor dit terrein in het bestemmingsplan nog geen zone als bedoeld in die bepaling is vastgesteld. Volgens Fassaert e.a. gaat het om een inrichting als bedoeld in categorie 11.3, onder a, van bijlage I behorende bij het Ivb.

2.7.1. Ingevolge artikel 13.7 van de Wet milieubeheer, voor zover hier van belang, houdt het bevoegd gezag, in afwijking van artikel 3:18, eerste lid, van de Awb, de beslissing op de aanvraag aan indien deze betrekking heeft op een inrichting behorende tot een krachtens artikel 1 van de Wet geluidhinder aangewezen categorie, die is gelegen op een terrein als bedoeld in dat artikel, waaromheen nog geen zone is vastgesteld.

Ingevolge artikel 1 van de Wet geluidhinder wordt onder industrieterrein verstaan een terrein waaraan een bestemming is gegeven die de mogelijkheid van vestiging van inrichtingen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorie van inrichtingen die in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken, insluit.

Ingevolge artikel 2.4 van het Ivb worden als categorie van inrichtingen, als bedoeld in artikel 41, derde lid, van de Wet geluidhinder, die

in belangrijke mate geluidhinder kunnen veroorzaken, onder meer aangewezen de categorieën van inrichtingen die zijn genoemd in bijlage I, onder 11.3, onder a tot en met e, onder g en onder k.

Categorie 11.3, onder a, van bijlage I behorende bij het Ivb ziet op inrichtingen voor het opslaan of overslaan van ertsen, mineralen of derivaten van ertsen of mineralen met een oppervlakte voor de opslag daarvan van 2000 m² of meer.

2.7.2. Reeds in de hiervoor genoemde uitspraak van 8 augustus 2007 is geoordeeld dat niet is gebleken dat sprake is van een inrichting die behoort tot één van de in artikel 2.4 van het Ivb bedoelde categorieën. De Afdeling ziet geen aanleiding daar thans anders over te oordelen. Van de situatie als bedoeld in artikel 13.7 van de Wet milieubeheer is geen sprake.

De beroepsgrond faalt.

Vergunning

2.8. Fassaert e.a. en Jager betogen dat het college een oprichtingsvergunning had moeten verlenen in plaats van een revisievergunning.

2.8.1. Blijkens het dictum van het bestreden besluit heeft het college een revisievergunning verleend. Vast staat dat voor de inrichting op 10 juni 1996 een revisievergunning is verleend voor een periode van tien jaar en dat deze vergunning ten tijde van het nemen van het bestreden besluit niet meer van kracht was. Het college had daarom in plaats van een revisievergunning een oprichtingsvergunning moeten verlenen. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 juni 2006 in zaak nr. 200507163/1; www.raadvanstate.nl) behoeft dit gebrek op zichzelf niet tot vernietiging van het bestreden besluit te leiden. Het feit dat geen sprake is van bestaande rechten als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer betekent niet dat bij de beoordeling van de aanvraag de omstandigheid dat de inrichting reeds langere tijd op basis van een rechtsgeldige vergunning op de onderhavige locatie in werking is geweest zonder meer geheel buiten beschouwing kan blijven. Voor die beoordeling moet wel worden uitgegaan van de omvang van de inrichting zoals deze destijds was vergund en de beperkingen waaronder de vergunning uit 1996 was verleend. Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting is de omvang van de inrichting niet gewijzigd en is de onderhavige vergunning onder verdergaande beperkingen verleend dan de vergunning uit 1996.

De beroepsgrond slaagt niet.

Bestemmingsplan

2.9. Fassaert e.a. betogen dat de in de inrichting verrichte activiteiten in strijd zijn met het ter plaatse geldende bestemmingsplan. Volgens hen had het college de vergunning niet mogen verlenen.

2.9.1. Ingevolge artikel 8.10, eerste lid, van de Wet milieubeheer kan de vergunning slechts in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd.

Ingevolge het derde lid, zoals dat bij Wet van 25 juni 2009 tot wijziging van diverse wetten (...) (Stb. 2009, 297), met terugwerkende kracht tot 1 juli 2008 is gewijzigd en voor zover van belang, kan de vergunning in afwijking van het eerste lid tevens worden geweigerd ingeval door verlening daarvan strijd zou ontstaan met een bestemmingsplan.

2.9.2. In de gevallen waarop artikel 8.10, derde lid, van de Wet milieubeheer betrekking heeft, bestaat geen plicht maar een bevoegdheid om de gevraagde milieuvergunning te weigeren.

2.9.3. Het college heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vergunning niet geweigerd behoefde te worden omdat de ter plaatse geldende bestemming niet zou voorzien in de activiteiten die de inrichting verricht. De omstandigheid dat een verzoek om handhaving van het bestemmingsplan is ingediend bij het college van burgemeester en wethouders van Leek, leidt de Afdeling niet tot een andere conclusie.

De beroepsgrond faalt.

Coördinatie

2.10. Jager betoogt dat de behandeling van de aanvraag om een milieuvergunning niet dan wel onvoldoende gecoördineerd heeft plaatsgevonden met de procedure in het kader van vergunningverlening krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo), omdat de vergunning krachtens de Wvo reeds op 12 juli 2006 is verleend. Voorts voert Jager aan dat de Wvo-vergunning niet overeenkomstig het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer tot stand is gekomen.

2.10.1. De Wvo-vergunning staat thans niet ter beoordeling. Reeds daarom faalt het betoog voor zover het daartegen is gericht. Voorts heeft coördinatie overeenkomstig artikel 8.31 van de Wet milieubeheer plaatsgevonden met het bestuursorgaan dat bevoegd is de Wvo-vergunning te verlenen. De enkele omstandigheid dat de Wvo-vergunning reeds op 12 juli 2006 is verleend en inmiddels onherroepelijk is geworden betekent niet dat niet aan artikel 8.31 van de Wet milieubeheer is voldaan. Het betoog slaagt in zoverre evenmin.

De beroepsgrond faalt.

Nationaal Milieubeleidsplan

2.11. De Brock e.a. en Jager betogen dat het bestreden besluit in strijd is met het Nationaal Milieubeleidsplan.

2.11.1. Het Nationaal Milieubeleidsplan betreft geen plan waarmee het college ingevolge de Wet milieubeheer rekening dient te houden bij het nemen van een beslissing op de aanvraag om een milieuvergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer.

De beroepsgrond faalt.

IPPC-inrichting

2.12. Jager B.V. betoogt dat het college de inrichting ten onrechte heeft aangemerkt als een inrichting als bedoeld in categorie 5.1 van bijlage 1 bij de richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, thans: richtlijn 2008/1/EG (hierna: IPPC-richtlijn).

Jager voert aan dat het college de inrichting ten onrechte niet als zodanig heeft aangemerkt.

2.12.1. Het betoog van Jager mist feitelijke grondslag. De beroepsgrond faalt derhalve.

2.13. De passage inzake de IPPC-richtlijn is opgenomen in de considerans van het bestreden besluit. Het beroep van Jager B.V. is in zoverre gericht tegen de in het bestreden besluit opgenomen overwegingen. De overwegingen dienen ter motivering van het besluit, maar roepen op zichzelf geen rechtsgevolgen in het leven. Deze overwegingen zijn als zodanig niet voor beroep vatbaar.

Luchtkwaliteit

2.14. Fassaert e.a. betogen dat het besluit in strijd is met titel 5.2 van de Wet milieubeheer inzake de luchtkwaliteit en dat daar ten onrechte geen onderzoek naar is verricht. Voorts voeren zij aan dat niet de beste beschikbare technieken worden toegepast.

2.14.1. Ingevolge artikel 5.16, eerste lid, aanhef en onder a, en tweede lid, onder a, van de Wet milieubeheer, welk artikel is opgenomen in titel 5.2 van die wet, kunnen bestuursorganen, als de uitoefening van hun bevoegdheid te beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 8.2 van de Wet milieubeheer, gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit, hun bevoegdheid uitoefenen als aannemelijk is gemaakt dat die uitoefening - kort gezegd - niet leidt tot het overschrijden, of het tot op of na het tijdstip van ingang waarschijnlijk overschrijden, van een in bijlage 2 opgenomen grenswaarde.

2.14.2. Uit berekeningen die als bijlage 2 bij het besluit zijn gevoegd volgt dat ruimschoots wordt voldaan aan de grenswaarden die zijn opgenomen in bijlage 2 van de Wet milieubeheer. Artikel 5.16, eerste lid, aanhef en onder a, en tweede lid, van de Wet milieubeheer staat derhalve niet aan vergunningverlening in de weg.

De beroepsgrond faalt.

Geluid

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau

2.15. Dorpsvereniging Midwolde, de Brock e.a., Fassaert e.a. en Jager vrezen voor geluidhinder. Zij voeren kort gezegd aan dat de gestelde geluidgrenswaarden niet toereikend zijn om de van de inrichting te duchten geluidhinder te voorkomen, dat deze geluidgrenswaarden niet kunnen worden nageleefd en dat de omgeving van de inrichting niet juist is

getypeerd. Het betoog van Dorpsvereniging Midwolde, de Brock e.a. en Fassaert e.a. is voorts gericht tegen het geluidrapport van Stroop van 20 februari 2008. Fassaert e.a. voeren nog aan dat de zich in de omgeving van de inrichting bevindende bedrijfswoningen en kantoren ten onrechte niet als te beschermen geluidgevoelige objecten zijn aangemerkt.

Jager B.V. voert aan dat het college de woonomgeving van de inrichting ten onrechte niet in haar geheel heeft aangemerkt als woonwijk in de stad. Voorts richt het betoog van Jager B.V. zich tegen het onderzoek naar het referentieniveau van het omgevingsgeluid van het Noordelijk Akoestische Adviesburo B.V. (hierna: N.A.A.) van 19 juni 2008.

2.15.1. Ter voorkoming dan wel beperking van geluidhinder heeft het college voorschriften aan de vergunning verbonden. Het college stelt zich op het standpunt dat deze voorschriften toereikende bescherming bieden tegen onaanvaardbare geluidhinder en dat deze kunnen worden nageleefd.

2.15.2. Het college heeft bij de beoordeling van de door de inrichting veroorzaakte geluidhinder aansluiting gezocht bij de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening van de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (hierna: de Handreiking). Voor de bepaling van de geluidbelasting heeft het college zich gebaseerd op de geluidrapporten van Stroop raadgevende ingenieurs B.V. van 20 februari en 4 september 2008.

2.15.3. In voorschrift 10.3 zijn grenswaarden opgenomen voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau in de dag-, avond- en nachtperiode op de in het voorschrift genoemde immissiepunten.

2.15.4. In hoofdstuk 4 van de Handreiking worden voor verschillende typen omgevingen richtwaarden aanbevolen voor het equivalente geluidniveau. De Handreiking beveelt voor een woonwijk in de stad richtwaarden aan van 50, 45 en 40 dB(A) voor onderscheidenlijk de dag-, avond- en nachtperiode. Voor een rustige woonwijk met weinig verkeer beveelt de Handreiking richtwaarden aan van 45, 40 en 35 dB(A) en voor een landelijke omgeving 40, 35 en 30 dB(A) voor de onderscheiden perioden. Voor bestaande inrichtingen is volgens de Handreiking overschrijding van de richtwaarden mogelijk tot het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Overschrijding van het referentieniveau van het omgevingsgeluid tot een maximum van 55 dB(A) etmaalwaarde kan in sommige gevallen toelaatbaar worden geacht op grond van een bestuurlijk afwegingsproces waarbij de geluidbestrijdingskosten een belangrijke rol dienen te spelen.

2.15.5. De Afdeling heeft in de hiervoor genoemde uitspraak van 8 augustus 2007 reeds overwogen dat het college zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat sprake is van een bestaande inrichting zoals bedoeld in hoofdstuk 4 van de Handreiking.

2.15.6. Het college heeft de bedrijfswoning aan Lorentzpark 32 aangemerkt als een woning op een industrieterrein waarbij het zich heeft gebaseerd op paragraaf 5.9 van de Handreiking. Daarin wordt aanbevolen voor woningen op een niet-gezoneerd industrieterrein een richtwaarde van 55 dB(A) met een

maximum van 65 dB(A) etmaalwaarde te hanteren.

De in voorschrift 10.3 voor deze woning gestelde geluidgrenswaarde van 54 dB(A) is lager dan de in de Handreiking aanbevolen richtwaarde. Het college heeft zich wat deze woning betreft dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de grenswaarde toereikend is. Volgens het deskundigenrapport wordt daarmee indirect bescherming geboden aan de kantoren en andere bedrijfswoningen op het bedrijventerrein. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat het deskundigenbericht in zoverre niet kan worden gevolgd. Het betoog van Fassaert e.a. biedt geen aanknopingspunten voor het oordeel dat het college zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de gestelde grenswaarde ook wat betreft de kantoren en andere bedrijfswoningen op het bedrijventerrein toereikende bescherming biedt tegen geluidhinder.

De beroepsgrond van Fassaert e.a. faalt in zoverre.

2.15.7. Volgens de considerans heeft het college de omgeving van de inrichting vergelijkbaar geacht met een woonwijk in de stad voor wat betreft de woningen aan de Hoofdstraat 103 en 105, de Midwoldeweg 80 en De Karos 7 tot en met 9. Ter plaatse van de woningen aan de Hoofdstraat 101, De Karos 11 tot en met 13, De Koets 7 tot en met 13 en Hoofdstraat 99 kan de omgeving volgens het college worden gekarakteriseerd als een rustige woonwijk met weinig verkeer.

Gelet op de aanwezigheid van de provinciale weg en het industrieterrein en de over de omgeving aan de hand van een luchtfoto door partijen ter zitting gegeven toelichting acht de Afdeling deze typering niet onjuist.

De beroepsgronden van appellanten falen in zoverre.

2.15.8. Op grond van een bestuurlijke afweging heeft het college voor een aantal immissiepunten een afwijking van de richtwaarden mogelijk geacht. Daaraan heeft het college ten grondslag gelegd dat verdergaande geluidreducerende maatregelen vanwege de bestaande rechten van de inrichting redelijkerwijs niet kunnen worden geveerd. Verder stelt het college zich op het standpunt dat voor wat betreft de woning aan de Hoofdstraat 101 met een lager beschermingsniveau kan worden volstaan, nu de woning deels in gebruik is als atelier.

2.15.9. Uit hoofdstuk 4 van de Handreiking volgt dat het slechts na bepaling van het referentieniveau van het omgevingsgeluid en op grond van een bestuurlijk afwegingsproces mogelijk is om de in de Handreiking genoemde richtwaarden te overschrijden. Het college heeft zich bij het stellen van de grenswaarden voor zover daarbij de richtwaarden worden overschreden, echter niet gebaseerd op het referentieniveau, omdat het onderzoek naar het referentieniveau volgens het college niet voldoende representatief is.

Omdat het onderzoek naar het referentieniveau van NAA niet aan het bestreden besluit ten grondslag is gelegd, faalt de beroepsgrond van Jager B.V. in zoverre.

Voor de te verrichten bestuurlijke afweging is van belang of en in

welke mate de gestelde grenswaarden het referentieniveau overtreffen. Het college heeft niet voldoende aannemelijk gemaakt dat sprake is van een dusdanig complexe situatie ten gevolge van de aanwezigheid van een snelweg en een provinciale weg in de omgeving, dat in het geheel geen betrouwbare metingen kunnen worden verkregen om het referentieniveau vast te stellen. De omstandigheid dat er geen tijd was om meer metingen te kunnen verrichten biedt, wat daar verder van zij, geen aanknopingspunten voor een andere conclusie.

Gelet daarop ligt aan de overschrijding van de richtwaarden geen deugdelijke onderbouwing ten grondslag. Het college heeft in zoverre in strijd met artikel 3:46 van de Awb het bestreden besluit niet deugdelijk gemotiveerd. De beroepsgronden van appellanten slagen voor zover het de voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau gestelde grenswaarden betreft.

2.15.10. Gelet op het vorenstaande wordt niet toegekomen aan een oordeel over de overige aspecten die het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau betreffen.

Beoordelingshoogte

2.15.11. Fassaert e.a. richten zich tegen de in voorschrift 10.3.1 voorgeschreven beoordelingshoogte van 1,5 meter gedurende de dagperiode. Zij voeren aan dat daarbij ten onrechte geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat één van de slaapkamers op de eerste verdieping van de woning aan de Hoofdstraat 101 door één van de kinderen tevens als studeerkamer wordt gebruikt.

2.15.12. Ingevolge voorschrift 10.3.1, voor zover hier van belang, bedraagt de beoordelingshoogte bij een woning 1,5 meter ten opzichte van het plaatselijk maaiveld gedurende de dagperiode en 5 meter ten opzichte van het maaiveld gedurende de avond- en nachtperiode.

2.15.13. In paragraaf 5.6. van de door het college tot uitgangspunt genomen Handreiking wordt aanbevolen om in de dagperiode een meethoogte aan te houden van 1,5 meter, aangezien de buitenruimten en de woonkamers dan voornamelijk de te beschermen ruimten zijn. De woonkamer van de woning aan de Hoofdstraat 101 bevindt zich op de begane grond. Gelet daarop heeft het college zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de beoordelingshoogte van 1,5 meter maatgevend kan worden geacht voor de dagperiode. Dat één van de slaapkamers mede wordt gebruikt als studeerkamer betekent niet dat sprake is van een zodanig afwijkende situatie dat de beoordeling op de desbetreffende hoogte had moeten plaatsvinden.

De beroepsgrond faalt.

Maximale geluidniveau

2.15.14. De betogen van Dorpsvereniging Midwolde en Fassaert e.a. zijn voorts gericht tegen de grenswaarden die het college voor het maximale